

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาการปรับตัว ความฉลาดทางอารมณ์ ความเครียด การเห็นคุณค่าในตนเอง และการเผชิญปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ 2) เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี เกรดเฉลี่ย และสถานภาพสมรสของบิดามารดา 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ ความเครียด การเห็นคุณค่าในตนเอง การเผชิญปัญหา และ 4) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกับการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ดังนั้น เพื่อให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์และมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ตามรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
4. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกปัตตานี และวิทยาลัยเทคนิคยะลาที่เข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2,570 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ แยกตามวิทยาลัยและระดับชั้นปี

วิทยาลัยเทคนิค	จำนวนนักศึกษา		
	ปวส.1	ปวส.2	
วิทยาลัยเทคนิคคนราธิวาส	365	337	702
วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี	451	340	791
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก	180	244	424
วิทยาลัยเทคนิคยะลา	350	303	653
รวม	1,346	1,224	2,570

ที่มา : ข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนวิทยาลัยเทคนิคคนราธิวาส วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกปัตตานี และวิทยาลัยเทคนิคยะลา ณ วันที่ 17 ตุลาคม 2562

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้มีแนวทางการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 2,570 คน

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของประชากร ผู้วิจัยจึงคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G* Power Erdfelder Et al., (2007, อ้างถึงใน ธวัชชัย วรพงศธร และ สุรีย์พันธุ์ วรพงศธร, 2561) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 280 คน และทางผู้วิจัยได้มีเกณฑ์คัดเลือก ดังนี้

เกณฑ์การคัดเข้า ได้แก่

1. นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ อายุ 18 ปี ขึ้นไป หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ได้ลงทะเบียนเรียน (นับตั้งแต่วันที่สมัครเข้าร่วมการวิจัย) ในภาคเรียนที่ 2
2. นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ที่อ่านออกเขียนและเข้าใจภาษาไทยได้

3. นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ที่ได้รับความยินยอมจากหัวหน้าสถานศึกษาในฐานะนักศึกษา

4. มีความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย

เกณฑ์การคัดออก ได้แก่

1. เป็นนักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนเข้าศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้
2. นักศึกษาที่พ้นสภาพความเป็นนักศึกษา (ลาป่วย, ลาพักการเรียน)

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อเตรียมแก้ปัญหาที่อาจได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10% โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยวิธีการหาขนาดตัวอย่างเป็นสัดส่วน ตามจำนวนประชากรทั้งหมดในแต่ละชั้นภูมิ ซึ่งแยกตามวิทยาลัยเทคนิค (Proportional) รวมทั้งหมด 309 คน ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตาราง 2 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งแยกตามวิทยาลัยเทคนิค

วิทยาลัยเทคนิค	จำนวนนักศึกษา	สัดส่วน %	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส	702	27.51	85
วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี	791	30.74	95
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก	424	16.5	51
วิทยาลัยเทคนิคยะลา	653	25.24	78
รวม	2,570	100.00	309

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้มีลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 6 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ชั้นปี เกรดเฉลี่ย ที่พักอาศัยปัจจุบัน ข้อมูลพี่น้อง สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา ผู้ปกครอง แหล่งเงินทุนทางการศึกษา การใช้สารเสพติด มีจำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ พัฒนาขึ้นโดยศึกษาแบบสอบถามการปรับตัวของ นิรมล สุวรรณโคตร (2553) เป็นเครื่องมือที่พัฒนาโดย จุมจินต์ สลัดทุกซ์ (2543) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 52 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามการปรับตัว 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรมซึ่งผู้วิจัยมีการดัดแปลงพัฒนาแบบสอบถามการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ จึงทำให้มีข้อคำถาม รวม 49 ข้อ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ จำนวน 11 ข้อ ด้านผู้สอน จำนวน 10 ข้อ ด้านกลุ่มเพื่อน จำนวน 13 ข้อ ด้านสภาพแวดล้อม จำนวน 6 ข้อ และด้านกิจกรรม จำนวน 9 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสำรวจปัญหาการปรับตัว มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ท (Likert) ดังนี้ มากที่สุด ให้ 5 คะแนน มาก ให้ 4 คะแนน ปานกลาง ให้ 3 คะแนน น้อย ให้ 2 คะแนน น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยมีดังนี้

3.67 - 5.00 หมายถึง นักศึกษามีการปรับตัวระดับสูง

2.34 - 3.66 หมายถึง นักศึกษามีการปรับตัวระดับปานกลาง

1.00 - 2.33 หมายถึง นักศึกษามีการปรับตัวระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งผู้วิจัยนำมาจากกรมสุขภาพจิต (2543) มีข้อคำถามทั้งหมด 52 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ดี ประกอบด้วย 3 ด้านย่อย ได้แก่

1.1 ควบคุมตนเองรวมข้อ 1 ถึงข้อ 6

1.2 เห็นใจผู้อื่น รวมข้อ 7 ถึงข้อ 12

1.3 รับผิดชอบรวมข้อ 13 ถึงข้อ 18

2. เก่ง ประกอบด้วย 3 ด้านย่อย ได้แก่

2.1 มีแรงจูงใจรวมข้อ 19 ถึงข้อ 24

2.2 ตัดสินใจและแก้ปัญหา รวมข้อ 25 ถึงข้อ 30

2.3 สัมพันธภาพรวมข้อ 31 ถึงข้อ 36

3. สุข ประกอบด้วย 3 ด้านย่อย ได้แก่

3.1 ภูมิใจในตนเองรวมข้อ 37 ถึงข้อ 40

3.2 พอใจในชีวิตรวมข้อ 41 ถึงข้อ 46

3.3 มีสับสนทางใจรวมข้อ 47 ถึงข้อ 52

ตารางที่ 3 การใช้หลักเกณฑ์การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม
กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ข้อ

1	4	6	7	10	12	14	15	17	20	22	23	25	28
31	32	34	36	38	39	41	42	43	44	46	48	49	50

แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้

ตอบไม่จริง	ให้	1	คะแนน
ตอบจริงบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ตอบค่อนข้างจริง	ให้	3	คะแนน
ตอบจริงมาก	ให้	4	คะแนน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ข้อ											
2	3	5	8	9	11	13	16	18	19	21	24
26	27	29	30	33	35	37	40	45	47	51	52
แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้											
ตอบไม่จริง								ให้		4	คะแนน
ตอบจริงบางครั้ง								ให้		3	คะแนน
ตอบค่อนข้างจริง								ให้		2	คะแนน
ตอบจริงมาก								ให้		1	คะแนน

ตารางที่ 4 การแปลผลตามเกณฑ์ปกติของคะแนน EQ รวม ดี เก่ง สุข กลุ่มตัวอย่างอายุ 18-25 ปี

องค์ประกอบ EQ	ต่ำกว่าปกติ	เกณฑ์ปกติ	สูงกว่าปกติ
คะแนน EQ รวม	น้อยกว่า 138	138-170	มากกว่า 170
1. ด้านดี	น้อยกว่า 48	48-58	มากกว่า 58
1.1 ควบคุมอารมณ์	น้อยกว่า 14	14-18	มากกว่า 18
1.2 เห็นใจผู้อื่น	น้อยกว่า 16	16-20	มากกว่า 20
1.3 รับผิดชอบ	น้อยกว่า 17	17-23	มากกว่า 23
2. ด้านเก่ง	น้อยกว่า 45	45-58	มากกว่า 59
2.1 มีแรงจูงใจ	น้อยกว่า 15	14-18	มากกว่า 21
2.2 ตัดสินใจและแก้ปัญหา	น้อยกว่า 14	14-20	มากกว่า 20
2.3 สัมพันธภาพกับผู้อื่น	น้อยกว่า 15	15-21	มากกว่า 21
3. ด้านสุข	น้อยกว่า 42	42-56	มากกว่า 56
3.1 ภูมิใจในตนเอง	น้อยกว่า 9	9-13	มากกว่า 13
3.2 พึงพอใจในชีวิต	น้อยกว่า 16	16-22	มากกว่า 22
3.3 สุขสงบทางใจ	น้อยกว่า 15	15-21	มากกว่า 21

ที่มา : กรมสุขภาพจิต. (2543). อีคิว : ความฉลาดทางอารมณ์. นนทบุรี : สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต.

ส่วนที่ 4 แบบวัดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้พัฒนาขึ้น โดย ฐปณีย์ ตั้งจิตภักดีสกุล (2544) ที่ดัดแปลงและปรับปรุงตามแนวคิดของ Rosenberg มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ประกอบด้วยแบบวัดความรู้สึก เชิงบวก 5 ข้อ และแบบสอบถามวัดความรู้สึกเชิงลบ 5 ข้อเป็นมาตราประเมินแบบเรียงอันดับ (Ordinal Rating Scale) แบบตัวเลข 4 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป	หมายถึง	ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมาก
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองปานกลาง
ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองน้อย

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองมี 4 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านบวก คือ ข้อ 1,2,4,6,7 และข้อคำถามด้านลบมี 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3,5,8,9,10 การคิดคะแนนให้คิดคะแนน ดังนี้

ข้อคำถามด้านบวกมี 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1,2,4,6,7 ให้คิดคะแนน 4,3,2,1

ข้อคำถามด้านลบมี 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3,5,8,9,10 ให้คิดคะแนน 1,2,3,4

จากนั้นรวมคะแนนทั้งหมด ค่าคะแนนที่สูงจะแสดงให้เห็นว่าผู้ใช้มีการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและค่าคะแนนที่ต่ำจะแสดงให้เห็นถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

ส่วนที่ 5 แบบประเมินความเครียดสวนปรง (SPST-20) เป็นเครื่องมือที่พัฒนาโดย สุวัฒน์ มหันนิรันดร์กุล และคณะ (2540) มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ เป็นแบบประเมินประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ไม่รู้สึกเครียด	หมายถึง	1 คะแนน
รู้สึกเครียดเล็กน้อย	หมายถึง	2 คะแนน
รู้สึกเครียดปานกลาง	หมายถึง	3 คะแนน
รู้สึกเครียดมาก	หมายถึง	4 คะแนน
รู้สึกเครียดมากที่สุด	หมายถึง	5 คะแนน
ไม่ตอบ	หมายถึง	0 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลผล

แบบวัดความเครียดสวนปรง 20 ข้อ มีคะแนนรวม 100 คะแนนรวมไม่เกิน 100 คะแนน โดยผลรวมที่ได้ แบ่งออกเป็นระดับ ดังนี้

คะแนนความเครียด		ระดับความเครียด
คะแนน 00 – 24	แปลว่า	เครียดน้อย
คะแนน 25 – 42	แปลว่า	เครียดปานกลาง
คะแนน 43 – 62	แปลว่า	เครียดสูง
คะแนน 63 ขึ้นไป	แปลว่า	เครียดรุนแรง

ส่วนที่ 6 แบบวัดการเผชิญปัญหา เป็นมาตราวัดผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดการเผชิญปัญหาที่ดัดแปลงและปรับปรุงตามแนวคิด Carver, Scheier and Weintraub (1989) และ Frydenberg และ Lewis (1993, อ้างถึงใน เปรมพร มั่นเสมอ, 2545) ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 55 ข้อ เป็นการวัดการเผชิญปัญหา 3 ด้าน ได้แก่ การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง ซึ่งผู้วิจัยมีการดัดแปลงพัฒนาการวัดการเผชิญปัญหา จึงทำให้มีจำนวนข้อคำถาม รวม 54 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยนำมาพัฒนาเป็นการวัดการเผชิญปัญหา 3 ด้าน ดังนี้

1. การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหามีข้อคำถามจำนวน 27 ข้อ
(ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 22, 23, 24, 28, 29, 30, 31, 32, 37, 38, 39, 40, 44, 45, 46, 50, 51, 52)
2. การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมีข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ
(ข้อ 6, 7, 16, 17, 21, 25, 33, 42)
3. การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง มีข้อคำถามจำนวน 19 ข้อ
(ข้อ 8, 9, 10, 11, 18, 19, 20, 26, 27, 34, 35, 36, 42, 43, 47, 48, 49, 53, 54)

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดการเผชิญปัญหามีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้มากที่สุด ให้ 5 คะแนนมาก ให้ 4 คะแนน ปานกลาง ให้ 3 คะแนน น้อยให้ 2 คะแนน และน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนน
ทำบ่อยมาก	5
ทำค่อนข้างบ่อย	4
ทำและไม่ทำพอ ๆ กัน	3
ไม่ค่อยได้ทำ	2
ไม่ทำเลย	1

การแปลผลความหมายคะแนนช่วงคะแนนระหว่าง

1.00 - 2.49	น้อย
2.50 - 2.99	ปานกลางถึงค่อนข้างน้อย
3.00 - 3.49	ปานกลางถึงค่อนข้างมาก
3.50 - 5.00	มาก

3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

หลังการตรวจสอบปรับปรุง และแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ขอเอกสารราชการจากภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เรียนถึงประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อรับการพิจารณาจริยธรรมในมนุษย์จากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์

3.2 ขอเอกสารขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เรียนถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล พร้อมแนบรายละเอียดของงานวิจัย หนังสือรับรองการผ่านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มาตราวัดที่ใช้ในการวิจัย

3.3 เมื่อได้รับหนังสือตอบกลับอนุญาตให้เก็บข้อมูลได้ทางผู้วิจัยประสานกับหัวหน้างานของแต่ละพื้นที่เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ได้ระบุไว้ และเก็บข้อมูลการวิจัยในหน่วยงานในแต่ละพื้นที่ด้วยตนเอง

3.4 เมื่อได้รับข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคืนแล้ว ทางผู้วิจัยได้นำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างได้ตอบมา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

4. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาการวิจัยในมนุษย์ และได้รับอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจากหน่วยงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยชี้แจงเรื่องการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรในเอกสารชี้แจงการเข้าร่วมวิจัย และหนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย โดยแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย รวมทั้งความเสี่ยงหรือความไม่สะดวกที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมวิจัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยสามารถถอนตัวออกจากการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าหรือระบุเหตุผล โดยจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อการปฏิบัติงาน เมื่อทางผู้วิจัยได้รับมาตราวัดที่ใช้ในการวิจัยแล้ว ทางผู้วิจัยจะเก็บมาตราวัดดังกล่าวไว้ในที่ที่ปลอดภัย และจะทำลายเอกสารทั้งหมดเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางผู้วิจัยจะไม่ใช้ข้อมูลส่วนตัวที่ได้รับจากการวิจัยมาเผยแพร่ต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเป็นภาพรวมที่ได้จากการวิจัยเท่านั้น

5. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นมานำไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของมาตราวัดก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้คัดเลือกไว้โดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัย รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัย และการสร้างแบบสอบถาม

5.2 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถาม ความครอบคลุมเนื้อหา การใช้ภาษา พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5.3 นำเสนอแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) ของข้อคำถามในแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความชัดเจนถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษาหรือไม่ รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัยโดยวิธีหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือแบบ Item-Objective Congruence: IOC ให้ผู้เชี่ยวชาญ อย่างน้อย 3 ท่านพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดความสอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัย
ให้คะแนน	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดความสอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัย
ให้คะแนน	-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่วัดความสอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัย

หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อมาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}}$$

ถ้าค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ในข้อใดมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัย แต่ถ้าหากข้อคำถามใดมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการวิจัยจะต้องมีการตัดข้อคำถามนั้น

5.4 การตรวจสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยนำมาตรวัดที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา มาทำการทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะศึกษา จำนวน 60 คน (Try Out) จากนั้น นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าที่ยอมรับได้คือ .87 -.95 ดังนี้

5.4.1 แบบสอบถามการปรับตัว มีจำนวน 49 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .95

5.4.2 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ มีจำนวน 52 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ .94

5.4.3 แบบวัดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีจำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ .87

5.4.4 แบบประเมินความเครียดสวนปรุง (SPST-20) มีจำนวน 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ .93

5.4.5 แบบวัดการเผชิญปัญหา เป็นมาตราวัดผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดการเผชิญมีจำนวน 54 ข้อค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ .95

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่เข้าศึกษา ในภาคการศึกษา 2562 ในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา รวมถึงแจกมาตราวัดในหัวข้อวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำมาตราวัดดังกล่าวมาลงรหัส (Coding) ป้อนข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติ ดังนี้

โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

6.1 สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายข้อมูลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง เพื่ออธิบายลักษณะประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ โดยข้อมูลที่เป็นข้อมูลเชิงลักษณะจะแสดงค่าสถิติเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 สถิติเชิงอนุมานในการหาข้อมูลสถิติเชิงลักษณะในการทดสอบปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่

6.2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน ได้แก่ การปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างกับเพศ ชั้นปี โดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent Sample และการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มได้แก่ อายุเกรดเฉลี่ย สถานภาพสมรสของบิดามารดา โดยใช้สถิติ One-Way Analysis of Variance

6.2.2 การทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ กับความฉลาดทางอารมณ์ การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเครียด การเผชิญปัญหา โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

6.2.3 การทดสอบปัจจัยทำนายที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณที่ละขั้นตอน (Multiple Regression Analysis)